

Központi Jubileumi Nagytábor

Fillmore, New York, U.S.A. - 2010. augusztus 5-15.

HÁRSHEGYI LEVELEK

1. szám - augusztus 6.

Kedves Cserkésztestvéreim! 2010-ben a magyar cserkészlet 100 éves évfordulóját ünnepeljük világszerte - az Anyaországban, határon túl és a nyugati szórványban. Ezenfelül 65 évvel ezelőtt kezdte munkáját nyugaton a Külföldi Magyar Cserkészszövetség. Ma szövetségünk 4 világrészen, 11 országban, körülbelül 50 magyarlakta közösségben működik - Stockholmtól Buenos Airesig és Sydneytől Bécsig 70 csapattal és 4000 cserkesszel. Mi a Sík Sándor cserkészparkban összegyöttünk ünnepelni, táborozni, barátkozni... ..sok sikert kívánok és jelmondatul Sík Sándor egyik mondását küldöm: "Tekintet nélkül arra, hogy másoknak tetszik-e vagy nem, tekintet nélkül arra, hogy látják-e vagy nem, tekintet nélkül arra, hogy lesz-e sikere vagy nem: tedd a jót! Tégy meg minden jót, amit megtehetsz, ott ahol vagy, úgy ahogy teheted, akkorát, amekkorát tehetsz, de mindig, szüntelen ez legyen a programod." Jó munkát, Imre bá. (Lendvai-Lintner Imrének, a KMCSSZ elnökének teljes levelét megtalálhatod a Szövetség honlapján)

Táborunk péntek reggeli ünnepélyes megnyitását Vajtay István mint Major Dezső állt mindnyájunk elé: „Üdvözlöm az összegyűlt csapatokat Megyeren az 1926-os Nemzeti Nagytábor alkalmából! Magyar cserkészletünk fiatal mozgalom, csak néhány éve alakult, de ez a tábor, melyben nemzetünk minden magyar cserkészegysége együtt van, a magyarság felé - és a világ felé is - kikiáltja, hogy a cserkészlet, a cserkészszeszme hazánkba is megérkezett és gyökeret vert! Az volt a nagy reményünk és kívánságunk, hogy a cserkészlet megalapítója, maga Lord Baden Powell is jelen lesz ma táborunk megnyitásánál, de sajnos ezt nem sikerült megoldani. BP-t fontos cserkészügyek Londonba parancsolták, de üdvözlő levele ma reggel érkezett, és engedélyetekkel most felolvasom.

BP valamit tudott. Az égen ugyanis hamarosan megjelent egy gyorsan növekvő pacni, másodpercek alatt emberi formát öltve zuhant ringatózva ejtőernyőjén, zászlóterünket célözva, kezében magyar trikolor lobogtatott a szél, hóna alatt pedig mintha szorongatot volna valamit. És láss csudát, földet érve magas küldetéséből egyenest hozzánk tartott a zöld mezőben, hogy átadja a híres kudukürtöt táborparancsnokunknak... (Az ejtőernyős meglepetéséről olvashatsz még érdekességeket az újságban, ha megtalálod.)

Kedves Magyar Cserkésztestvéreim!

Fáj a szívem, hogy nem lehetek ma veletek nagytáborotok megnyitásánál. Még tisztán emlékszem arra a tizenkilenc évvel ezelőtti reggelre, amikor augusztusban ilyentájt a kudukürt megszólaltatásával elindítottam Brownsea szigetén az első cserkészlet táborát. A vén zulu törzsvész, aki a kürtöt adta nekem Afrikában, azt mondta, hogy a kudu a zulunak csodaállat: a nomád zuluk mindig keresik, követik, ha édes vizet, jó fűvet akarnak a sivatagban találni, tehát a kudu követése vezeti őket a boldogsághoz. Ezért indítottam a Brownsea táborát kudu kürtszóval: reményem, hogy cserkészletünk is szép, eredményes élethez és boldogsághoz vezet minket.

A napokban olvastam, hogy a magyar népnek is van valami hasonló szarvas-féle csodaállata, a Ti őseitek is azt követték a tiszta víz és jó legelők földjére. Talán a magyar valami rokonságra van a zulukkal?! Mindenesetre az az érzésem, hogy illő lenne nektek is úgy kezdeni nemzeti nagytáborotokat, mint ahogyan én kezdtem a Brownsea szigeti táborát. Van Nektek csodaszarvas kürtötök? Sajnos az én kudukürtöm itt van Angliába, ti pedig messzi Megyeren táboroztok. Nem tudom mit is lehetne tenni....néha egyszerűen az égiekben kell bízni! Azt javaslom, hogy az égieknek küldjétek csatakiáltásokat és tábori indulókat; ha azokat elég hangosan adjátok elő, esetleg föntről megkönyörülnek rajtatok!

A táborotokhoz kívánok szép időt, érdekes programot, új barátságokat és Jó Munkát! Baden Powell"

Az amerikai cserkészlet egy fontos képviselője táborunk vendége ezen és a következő hétvégén. Kérésünkre röviden bemutatkozott írásban angolul, bár beszélni jól beszél magyarul. Isten hozott, Tomi!

Molnár Tamás vagyok. 1957-ben születtem az akkori Jugoszláviában, miközben szüleimet egyik menekülttáborból a másikba szállították, mivel arra menekültek Magyarországról a Forradalom leverése után. Hathetes koromban érkeztem Amerikába. - Cserkészkedni Bronxban (New York), egy amerikai fiúcsapatban kezdtem, de néhány évig voltam csak aktív. Igazán akkor kapcsolódtam be a cserkészletbe, amikor legidősebb fiam, Dániel elköltözött, és a Webelos Farkaskölyök Verem vezetését át kellett tőle vennem, nehogy megszűnjön. Így kezdődött pályafutásom a Cub Pack 222 Webelos Den vezetőjeként Saddle Brookban (New Jersey).

Amikor Dániel átment a 213. sz. fiúcsapathoz, én lettem a csapatparancsnok. Ebben az időben vitorlázunk a floridai Sea Base-ben, kenuztunk Minnesotától a kanadai Northern Tierig, megjártuk New Mexico hegyeit Philmontnál, és evvel teljesítettük a "high adventure" próba mindhárom követelményét.

Dánielnél tíz évvel fiatalabb fiam, Róbert, már két éve farkaskölyök volt, amikor Dániel megkapta az Eagle Scout kitüntetését. Én újra Cubmaster lettem.

Időközben teljesítettem a Wood Badge követelményeit, és a 2005-ös amerikai országos Jamboreen a nemzeti bizottság tagjaként vettem részt. Később Róbert fiam is átment a 213-as csapathoz.

Most csak két napja értünk haza az Amerikai Országos Jamboree száz éves évfordulójáról (az amerikai cserkészletnek is éppen centenáriuma van – a szerk.), és fáradtak vagyunk, de örömmel nézünk a magyar cserkészlet századik évfordulóját ünneplő Jubileumi Tábor elé.

Bár én nem értem el az Eagle fokozatot, de büszke vagyok gyermekeim teljesítményeire, egy Eagle Scout kitüntetésre és remélhetőleg egy születésnapon lévő másodikra is, a nagy kalandokra, a különböző programokra, köztük arra, hogy minden hónapban egy másik helyen verek sátrat és ugyanazon a helyen évekig nem. Mindenekelőtt pedig arra, hogy láthatom cserkészeimet jobb emberekké válni a cserkészlet hatására.

A Fiú I. altábor csatakiáltása

Kórus (cérnahangon): FŰ FŰ FŰ FIÜEGY FIÜEGY FIÜEGY
Szóló: HEJ! EZ MI? A LÁNYTÁBOR ARRA VAN! (És mutatja)

Kórus: SZILASSY ALADÀR!
TÁBORUNK A FŐ VÀR
ZÖLD A FŰ, NINCSEN SÀR,
FIÚCSERKÈSZ BŰSZKÈN JÀR

Szóló: CSATAKIÁLTÁSUNK

Kórus: VÈGE MÀR

A Fiú1 derék törzse

A Leány1 megérkezik

Hárshegyi Világháló és Média Centrum

a megújult leány ÖV barakban, ami egyben Teszár Erzsi néni Emlékháza. Tudod ki volt ő? Itt várják az altáborok képeit, képes beszámolóit, a táborlakók írásait a tábori újság szerkesztői és fényképészei: Apáthy László, Bodor Csaba, Rátoni Nagy Tamás, Sajgó Szabolcs SJ, Somogyi Csaba, Szemerédy Tibor, Tamás László és Vajtay István. Az anyagokat dél körül és vacsora körül várják - és amikor lehet... A lap a tábor alatt a tervek szerint kétnaponta, ötször jelenik meg.

Hárshegyi levelek - 1. szám 2. oldal - 2010. aug. 6.

Nagytáborba indulnék...

Olyan volt a Jubira indulás, mint egy hógörgeteg.

Két-három éve Szövetségünk vezetői azt forgatták fejükben, hogy mindannyian menjünk Magyarországra megünnepelni cserkészletünk 100 éves fennállását. Az ötlet módosult, részben sokan nem tudták volna a kiadásokat vállalni, részben meg a megszervezés is túl bonyolultnak ígérkezett. Az „egy Szövetség – egy tábor“ ötlet azonban tovább élt, csak a tábor helye a Sík Sándor Cserkészpark lett. Később azt is be kellett látni, hogy a gazdasági helyzet romlása miatt ide sem fog tudni minden Kerületünk minden csapatának minden cserkésze eljönni.

Bécsben azonban még az első ötlet hírére megindult a szervezkedés és a pénzgyűjtés, illetve a szülők felkészítése arra, hogy cserkészgyermekük miatt nagyobb kiadásba kell majd magukat verni 2010-ben. A „klasszikus“ gyűjtési módszerek (mint pl. az adventi bazar) mellett természetesen modern eljárásokat is alkalmaztunk (szponzorring, pályázatok). A „modernnek“ nagyságrendekkel többet eredményeztek a „klasszikusoknál“, de a szülők zsebkinyitása nélkül ez mind csak egy csepp lett volna a forró kövön.

Kerületünk vezetősége nem fogadta osztatlan örömmel annak hírére, hogy csapatostól Amerikába készülünk. Csak úgy sikerült megbékíteni a morcos ker.pk-t, hogy csapatunk egy része vezetőikkel együtt az európai jubira jelentkezett. Hála Istennek a bécsi csapat van olyan nagy, hogy jut belőlünk mindenhová elég.

Megindultak tehát az előkészületek ide és oda. Néha kissé zavaros volt, mivel szükséges készülni az Európai és mivel a Központi Jubira, de végülis majdnem mindenki majdnem mindennel elkészült...

Az amerikai beutazási előírásoknak eleget téve beszereztünk vízumot és az ESTA honlapjáról a waiver-számot a vízummentes beutazáshoz (egyszerűbb volt, mint gondoltuk), kitöltöttük beutazási zöld és fehér, valamint kék vámnymtatványokat (ez is elment), a tábori egészségügyi kérdőíveket (sokkal bonyolultabb volt, pláne az angolul nem tudók számára), és aláírtuk, hogy be fogjuk tartani a tábori szabályokat. A sok munka meg is hozta az eredményét: hármat közülünk leszedtek a gépről, mert a waiver-program nem ismerte fel, hogy az ő útleveleik csak vízummal érvényes. Három nap múlva sikerült utánunk jönniük. Időközben feleslegessé váltak a zöld és fehér beutazási lapok, azokat tehát hiába töltöttük ki. A gondos tábori regisztráció azonban kiderítette, hogy van közöttünk valaki, aki nem akarja betartani a tábori szabályokat. (A nyomozás sikeressége érdekében az ügyről még nem közlünk további adatokat.)

New Yorkban a garfieldi csapatok fogadtak és láttak vendégül minket négy napig. Körülnéztünk az Újvilágban, sétáltunk Manhattanban, megfürödtünk az óceánban, és egyáltalán kezdtük megszokni, hogy Amerikában vagyunk. De találkoztunk a Dél-Amerikából a Jubira igyekvő magyar cserkészekkel, és egyszeriben megcsapott bennünket a nagyvilág szele. Kezdtük megérezni, hogy messze a nagyvilágban sokfelé élnek testvéreink.

A táborba indulás előtti este megtelt a garfieldi csapatotthon a helyi és a New York-i csapatok tagjaival, a Magyarországról, Felvidékről és Erdélyből jöttekkel. Ausztráliából is érkezett egy kóbor kengurú, így huszonnyolcunkból több, mint 100-an lettünk, két buszba alig fért a felszerelés és a szűkmarkúan két csomagra korlátozott személyi holmi. A rövid éjjeli alvást a buszon ki szundikálással töltötte, ki a népdal-ismereteit próbálta mélyíteni. Mindannyiunk mögött valami ilyesféle út áll, mindannyian ehhez hasonló történettel érkezünk. Ünnepelejünk együtt a magyar cserkészlet 100 éves születésnapját! (Puma)

Csütörtökön, aug. 5-én

a megérkezés és kölcsönös bemutatkozás után előkészítettük a 700 db. Tábori Velemjórót, amit ma reggel megkaptak a tábor tagjai. Elkészítettük az altábor zászlaját is. A házban két fiatal cserkészparancsnokról, Szabolcs Andreáról és Teszár Tomiról elnevezett részben laknak a fiúk és a lányok szüleikkel. A gyerekek számára csináltunk bábszínházat, meseolvasást, volt kézügyesség és sport. - Ma reggel mi is résztvettünk a közös nagy zászlófelvonáson, ahol minden altábor bemutatta indulóját és csatakiáltását. Egy siklóernyős cserkész meghozta a magyar zászlót és Bi-Pi üzenetét a magyar cserkészeknek. Délelőtt a központi konyhán segítettünk, délután altáborunk meglátogatta a Leány I. altábor. Nagyon büszkék táborkapujukra, mely úgy készült, hogy fa nem érint fát, csak kötéllal és csomókkal. (Családi Altábor)

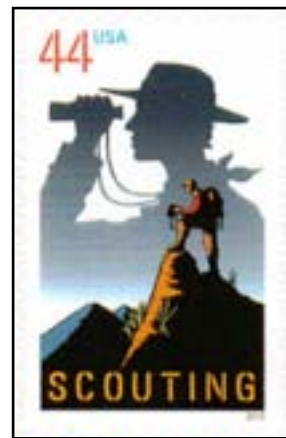

Hárshegyi levelek - 1. szám 3. oldal - 2010. aug. 6.

Az amerikai posta magyar feliratú hivatalos pecséttel kézbesíti az augusztus 10-én Fillmore-ban feladott leveleinket! A jubileumi alkalomra saját boríték és szöveges levelezőlap készült, valamint ünnepi képeslap. Boldogok lehetnek a bélyeggyűjtők is, ha megkaparintanak majd párat a jubileumi bélyegekből! – Hallottad, hogy te is kapsz (minden táborozó) egy jubileumi képeslapot, aminek a postaköltségeit a tábor fedezi, és amiből aztán többet vehetsz még a Cserkészboltban? És ismered a Márton Lajos rajzaival kiadott postai levelezőlapokat? Azokból is találhatsz a Boltban. (Márton Lajos klasszikus magyar cserkész alkotóművész, aki sok-sok alkotásán örököltette meg a régi magyar cserkészéletet.)

(Válaszok: 1. 7500 láb = 2,286 m. 2. 3,5 percig. 3. Átlagssebessége 39 km/volt. 4. A füst – emlékszel a zászlótér aljában „füstölőkre” az ünnepi nyitás alatt)

A hivatalos pecsét és a bélyeg

Emlékszel a tábor ünnepi megnyitóján égből pottyant vendégünkre? Ha érdekel, ki ő, olvass tovább. Nick Calandrának hívják, buffalói „Eagle Scout”, repülő-s-éjtőernyős családból való. Van itt pár kérdés, a hír végén a válasz: 1. Mit gondolsz, milyen magasról ugrott ki? 2. Mennyi ideig tartott a zuhanása, míg elérte a tábort? 3. Mekkora volt a sebessége, amivel földet ért? 4. Mi segítette a magasban, hogy megtalálja a tábort? – Köszönet Ország Tibornak, hogy hozzásegített minket ehhez a rendkívüli élményhez. Tibor 1973-ban pottyant az égből a clevelandiak cserkésznapjába Pármában, és vagy 20 évig vetette magát a mélybe Nick szüleinek csopoertos éjtőernyős ugrások során.

27 CSAPAT KÜZD A NÉPDALVERSENYEN

Huszonhét csapat küldött „bajnokokat”, hogy nevükben megküzdjenek a Jubileumi Tábor Népdalvetélkedőjén. A világ minden tájáról jöttek Ausztráliától Dél-Amerikáig, Nyugat-Európától Észak-Amerikáig, hogy megmutassák népdalismereteiket.

Hat csoportban folyik a vetélkedő: F1, L1, F2, L2, F3, L3. Minden csoport három legjobb eredményt elérő versenyzője elismerő oklevelet vihet haza csapatának, ő maga pedig személyes ajándékot kap.

A verseny célja nem csupán cserkészeink népdalismeretének fejlesztése, bővítése, hanem az is, hogy kialakuljon egy világszerte közös népdalkincsünk. A vetélkedőre minden kerületünkben ugyanazokat a dalokat kellett a versenyzőknek megtanulniuk. Ahhoz, hogy a csapatok kiválaszthassák, ki is fogja őket képviselni, általában csapaton belüli versenyt szerveztek. Ezáltal mindenütt sokan tanulták meg ugyanazokat a dalokat, és ha például egy Ausztriában élő cserkész elmegy egy kanadai táborunkba, könnyebben fog az ottaniakkal együtténekelni.

Az elődöntő ma, szombaton kezdődik és keddig, augusztus 10-ig folyik. Azok, akik bekerülnek a döntőbe, szerdán és csütörtökön fognak egymással megküzdeni. Bár minden versenyző a lehető legjobb eredményt akarja elérni, itt is nemcsak a nyeres, hanem a versenyen való részvétel, szép népdalaink élvezete legyen a legfőbb cél. Ebben a szellemben kívánunk a versenyzőknek sok sikert! (Dömötör Gábor bá)

A Fiú3 altábor indulója

Fiúhárom legénybanda de ugye bizony úgy!
Sárban térdig áll a sorban de ugye bizony úgy!
Ha mer a portyákra menni,
De nem mer a hideg tusba lépni,
de ugye bizony úgy!

A Jubileumi Nagytábor Szabályaiból

1. Alapszabályunk a tíz cserkésztvörvény. Megtartása mindenkire kötelező, aki cserkészfogadalmat tett vagy részt vesz cserkész megmozdulásokon.

2. A cserkész a fogadalomtétel alkalmával önként vállalja, hogy a cserkésztvörvények szellemében és a cserkészzet szabályai szerint él.
3. A cserkészfegyelem tényezői: az önfegyelem, a szeretet, az engedelmesség, a rend és a cserkészies magatartás.

Ízelítő a Tábori Tanácsadóból (Tábori Velemjáró 8-12. oldal). Belenéztl már? Segít, hogy jól érezd magad a táborban és hogy méltóképpen képviseld a csapatodat.

A tábor olyan szép és olyan jó lesz, amilyené Te teszed. Igazi csere:

az élményekért, amit másoktól kapsz, cserébe adod a jókedvedet, fegyelmet, tudásodat. Szép emlékeket adsz másoknak. Szüleid tudnak olvasni, Te pedig megtanultál írni. Küldjél gyakran tábori lapot nekik. Írj rokonaidnak, nagyszüleidnek, barátaidnak is. Örömet szerzel vele.

Magyar ember, amikor alszik, nem beszélget. Csak ha holdkóros. De neked pihenni kell takarodó után, mert holnap is lesz nap, sok feladattal és élménnyel. És tudod, milyen szép az éjszakai erdő csöndje. Elkap a tábori vezetőség, ha engedély nélkül próbálsz kimenni az altáborod-ból.

Kevés szülő kap nevetőgörcsöt örömeiben, ha gyermekét engedetlen-ség miatt hazaküldik. Kimaradnál egy csomó élményből is. Fejére esett az alma Newtonnak, de nem esett kétségbe. Hosszas töprengés után rájött a nehézkedés (gravitáció) törvényére. Csodák vesznek körül: virágok, fák, kövek, állatok, bogarak, emberek... az egész csodálatos élet. Járj nyitott szemmel és figyelj meg mindent. Rengeteget tanulhatsz itt, ahová a világ sok tájáról gyűltek össze a magyar cserkészek. Csinálj jegyzeteket megfigyeléseidről. Öreg viccek unalmas temetője lenne a tábortűz, ha mindig csak az elcsépelet, agyonnyúzott vicceket adnánk elő, és azt is összecsapva. Készülj fel hát jó előre, és hozzáal szellemes, jól kidolgozott számokat. Kérd vezetőid segítségét, és vegyél részt a tábortűz komoly részeiben is. Fény és árnyék, fehér és fekete, nappal és éjszaka, kacagás és könnyesség: testvérei egymásnak.

**Szombaton du.
2.30-kor nyílik a
Pax-Ting
Béke-csárda!
Tudod hol van?**

A (Kisbarnaki Farkas) Ferencváros csapata hősiessen küzdött az egész világról érkező másik csapattagok ellen a tábori küzdőtéren. Az eredményt a kitartó kérdezőknek elárulják az F2-ben – hallottuk a titkot. De van-e, amit kitartás nélkül el lehet érni – és ugyanakkor ér is valamit?

Bodnárné Jámbor Ágnes Leány 1 Altábor. Jöjjenek el és nézzék meg a L1 kapuját. A kaput különböző feszített kötéltartja a farudakat helyben. Így hát egyik fadarab se érinti meg a másikat. Jöjjenek láto-gatni, amikor ködös az idő vagy már kezd lemenni a nap. Úgy tűnik, mintha a kötelek nem lennének ott. És a kapu lebeg a levegőben. (Totha Anita)

A törzs izgatottan várta a Lindenmeyer An-tónia altáborba a tagokat. Sok tábori építmé-nyet terveztünk az őröknek. Az első napon sikeresen és biztosan áll minden sátor. A reggeli zivatar nyomai nagyjából fölszáradtak a szép délutáni napsütésben. Estefelé már az egész altábor fennhangon énekelte indulónkat. Remek újra együtt táborozni a régi barátokkal és új kapcsolatokat kötni.

(Hegyi Vanda 66.sz.cscs. Sydney, Leány3)

Vizijáték a Leány2-ben – kötélműzással, vizigömbcsatával... A legnagyobb „gömb” a kedvelt altáborparancsnokot találta el „puszta véletlenségből”, valójában nem is gömb volt, hanem egy egész teknő víz! Talán újabb szo-kást vettünk át az amerikaiaktól..?

ÓRIÁSFOCI! A fehérek a gyepebe tiporták a barnákat! A Fiú2 vezetői is ringbe szálltak egy menetre valamennyi altábori tag ellen. Az óriáslabda azonban a küzdelem során furcsa szokást vett föl: az ugyancsak a Zászlótéren játékba merült Leány2 tagjait akarta kizárólag legázolni. Ki ismeri ezeknek az óriáslabdáknak a lelkivilágát? Vagy a leányok vonzották maguk felé a szegény óriás-labdát? Az valószínűleg ki van zárva, hogy a Fiú2 egész altábora, tagok és vezetők fogtak volna össze a lányok eltiprására... – A Gödöl-lői Jamboreen 1933-ban is volt játék hatalmas labdával – nem érdekes?

A mai nap lassan kezdődött, de a lányok hamar összebarátkoztak. Épül a táborhelyük, és fel vannak készülve „MUCI” Mackó ellen. Sőt, örülnek az új sármedencének, és füttyürészve várják a fiúkat! (Leány2)

A kis zuhé semennyire nem vette el táborunk kedvét, sőt, jobban beindultak a vitéz farka-sok. Az ausztrál őrünk még hiányzik. Így, utólag nézve a dolgot, talán inkább repülővel kellett volna jönniük, mint kenguru hátán lovagolva. A Los Angeles-i őr általában késik a sorakozón de, ezen egyáltalán nem csodálkozom...Az a hír járja, hogy az állandó napsütés és a szép kaliforniai magyar lányok a legszigorúbb vitézt is véglegesen oda tudja csábítani. Büszkék vagyunk az indulónkra, és csatakiáltásunkra, remélem a névadónk is mosolyog ránk fentről. Vigyázatok NYUSZIKÁK, itt a FARKAS! (Schachinger Tomi, Fiú2 altpk., Fiú3)

